

EXPUNERE DE MOTIVE

Legea nr. 60 din 23 septembrie 1991 privind organizarea și desfășurarea adunărilor publice, în forma aflată în vigoare, conține norme necorelate care au generat interpretări contradictorii cu privire la posibilitate sau imposibilitatea organizării de adunări publice fără notificare prealabilă, către autoritățile competente, a desfășurării acestora.

Pe cale de consecință menținerea în vigoare a unor norme echivoce poate deveni o piedică reală în organizarea unor manifestații publice pașnice, mai ales atunci când norma este folosită cu rea-credință.

Demersul legislativ vine să clarifice aceste aspecte, mai ales că practica ne-a arătat de-a lungul timpului că autoritățile publice pot înțelege această declarare prealabilă ca o formă de autorizare de facto. În acest fel se poate ajunge la o interpretare abuzivă a legii și la încălcarea libertății de exprimare și a libertății întrunirilor consacrate de articolul 39 din Constituția României.

Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare aplicarea dispozițiilor art.63 din Legea nr.24/2000 în sensul individualizării situației de excepție de la regula autorizării adunărilor publice, astfel încât prin derogare de la dispozițiile art.1 alin.(2) este permisă de lege, fără notificare, desfășurarea manifestărilor cultural-artistice, sportive, religioase, comemorative, cele ocazionate de vizite oficiale, protestele politice, precum și cele care se desfășoară în piețe, în alte locuri în aer liber, trotuare, ori în exteriorul sau în incinta sediilor ori a imobilelor persoanelor juridice de interes public sau privat.

Considerăm că se impune această modificare legislativă care precizează clar care sunt situațiile în care nu este necesară autorizarea manifestațiilor publice.

INIȚIATORI:

Raluca Turcan

Gigel Știrbu

Gabriel Andronache

